

dog søge at fastslaa, hvad jeg tror, der i Virkeligheden er ved Udtalelser fra begge Sider blevet saaledes afgjort, at det maaske i alt Fald kunde gaa ud af Debatten i Fremtiden. For det Første maa jeg da fastholde, hvad jeg tidligere har udtalt, at det med Hensyn til Traktaten ikke vilde have været muligt, i alt Fald ikke uden at bringe yderligere Offre, at naae videre i Retning af Fordele, end der er naaet, og jeg kan ikke se, at der er ført noget Bevis i saa Henseende for, at der burde være opnaaet yderligere Fordele. Derimod er det fra den modsatte Side gjort gjældende, at det er særlig med Hensyn til Indrømmelserne, man er misfornøjet, at Fordele burde være kjøbt med mindre Indrømmelser. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen) fremhævede, at der var fremkommet en Notits i et fremmed Blad om, at den hollandske Regjering havde sluttet en Traktat med Spanien, hvorved den havde opnaaet de samme Fordele som vi, men uden at gjøre tilsvarende Indrømmelser. Dertil skal jeg bemærke, at jeg i Diebliffet ikke kan gaa nærmere ind paa denne Sag, da jeg ikke har andet Kjenndskab dertil end det, som den ærede Taler antydede, og jeg tror, at man altid maa være noget varslom med Bedømmelsen af saadanne Forhold efter en kort Notits i et fremmed Blad, som ikke altid anser det for nødvendigt at gjøre Rede for saadanne Modifikation og Enkeltheder, som dog have Betydning ved Bedømmelsen af det Hele. Hvad der særlig maa komme i Betragtning, er jo selvfølgelig ogsaa de Toldsatser, som Holland har Forpligtelse til at bevare, og uden nærmere Kjenndskab til dem kan man jo vanskeligt bedømme Forholdet; men det, som altsaa i saa Fald maatte gjøres gjældende fra Flertallets Side, er da dette, at vor Regjering formentlig ogsaa kunde være naaet til det samme Resultat paa Basis af, at de bestaaende Toldsatser ikke bleve ophævede; saa længe Traktaten varede. Derjom det var muligt, at Regjeringen kunde have naaet dette, vilde der ganske vist være al Grund for Flertallet til at badle den Maade, hvorpaa Forhandlingerne ere førte, men der er ikke ført Bevis for, at der kunde være naaet Andet, end hvad der faktisk er naaet. Men under alle Omstændigheder vilde det, forekommer det mig, kun give Besøielse til at badle den Maade, hvorpaa Forhandlingerne ere førte, men det, som er det her foreliggende praktiske Spørgsmaal, er dette: Er den Forandring, den Forstjæl, som herved er fremkommen, af en saadan Betydning, at man af den Grund vil forkaste Traktaten, medens man vilde være gaaet ind paa den

paa Betingelse af, at Toldsatserne ikke vare blevne nedsatte. I saa Henseende tror jeg, at det har sin store Betydning at netop den finansielle største Indrømmelse, er en Indrømmelse, som vi i og for sig fra alle Sider have været enige om at finde rigtig betragtet for sig, og at det navnlig altsaa dreier sig om de cirka 150,000 Kr., man er gaaet ind paa at opgive for Statskassen for Told paa Vin og Frugter. Jeg vil da nu gjøre gjældende som min Opfattelse, at bortset fra de forventede fremtidige Fordele, som kunne naaes for den danske Handel og Skibsfart ved Traktaten, er allerede det Tab, som vor Handel og Skibsfart vilde lide ved, at Traktaten ikke kommer i Stand, saa bethdelige, at selve det nævnte Offer af 150,000 Kr. rigtignok efter min Mening ubetinget bør bringes, snarere end at vi skulde lide de Tab, som ellers vilde blive den sikke Følge deraf. I Virkeligheden udtalte jo ogsaa det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen) sidst, at trods de mange Betænklichkeiten, man kunde have ved den af Regjeringen med Spanien afsluttede Traktat og trods de Offre, den medførte, var det dog Flertallets Mening, at det, efter at den nu en Gang er afsluttet paa de Villkaar, vilde være urigtigt at modsætte sig den. Men saa er det, at Flertallets Ordfører siger, at Traktaten ikke vilde kunne faaes uden paa Basis af og samtidig med en Toldreform, og han udtalte, at det maatte være klart for Enhver, for Regjeringen og Mindretallet, at uden en samtidig Toldlov vilde denne Traktat ikke blive godkjendt. Vilde man overhovedet have denne Traktat, kunde man ikke se Sagen fra en anden Side. Jeg ser ikke Andet, end at denne Udtalelse simpelthen er et Magsprog fra Flertallets Side. Der er ikke ført Bevis for, at en saadan samtidig Toldrevision skulde være nogen absolut Nødvendighed for Traktatens Godkjendelse. Der er kun peget paa enkelte særlige Bestemmelser, som formentlig burde træffes, samtidig med at Traktaten traadte i Kraft, særlig med Hensyn til Salttolden, Bestemmelser, som meget vel kunne træffes paa en enkelt Lov, som Flertallet fordrer skal vedtages foruden Rigsdagsbeslutningen om Traktaten. Der forekommer mig derfor ikke at være ført nogetfombest egentlig Bevis for, at det er nødvendigt at faae en hel Toldlovsrevision sammen med Traktaten. Det Æneste her er det: Saa er det Flertallets Villie! Dertil er nu kun fra vor Side at sige, at derjom dette, hvad de foregaaende Mars Forhandlinger give nogen Anledning til at anse for muligt og rimeligt, bekværes fra det andet Thing med en Udtalelse, som fra dets Standpunkt vilde være